

in života in ji lega na srce. Dokler Igor ne okreva, moram vzdržati pri njem, čeprav se tistemu, kar čutim do Lenarta, ne morem odpovedati, je nemo ihtela skozi sikanje kače, ki ji je ležala na srcu. O pomlad, o ljubezen, je slišala kakor iz velike daljave nekoliko posmehljivi Katičin glas. Tiho je vstala in se hotela neopazno oddaljiti proti vratom, toda Igor jo je poklical.

»Marina, prosim te, ostani pri meni!«

Iz romana »Hiša večera«

NAJ NE UMRE

Pavle Zidar

O kako ranjena,
kako težka je perot
neba
— zadelo je ptiča sinjega.
Kot oglje,
umira
na dnu polja.
Recite mu,
recite naj ne umre!
Še se v mraku
sled njegova oglašča
kakor trava,
ko jo noč zapre.

Naj ne umre!
V očeh mu svetla moč
narašča,
pogled vzdiguje se ko val,
vsak čas
se razbeže oči.
Vsak čas
jih beg bo odgnal.
Ostala bo le senca
— kri.